

Dosarul nr. 3ra-79/19

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, sediul Central (jud: L. Dașchevici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Angheluță,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Angheluță împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Raional Nisporeni cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Angheluță și s-a menținut hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 22 septembrie 2017, Ion Angheluță a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP Spitalul Raional Nisporeni cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul Spitalului Raional Central Nisporeni nr. 5/19 din 20 ianuarie 1988, a fost angajat în funcția de medic chirurg. La 03 iulie 2017, prin ordinul nr. 207P a fost concediat din funcție în baza art. 86 alin. (1) lit. d) și x) din Codul muncii - constatarea faptului că salariatul nu corespunde funcției deținute sau muncii prestate din cauza stării de sănătate, în conformitate cu certificatul medical și refuzul salariatului de a fi transferat la o altă muncă pentru motive de sănătate, conform certificatului medical.

Ion Angheluță a menționat că potrivit ordinului de concediere, prin scrisorile nr. 01-0/188 din 08 iunie 2017 și nr. 01-0/222 din 28 iunie 2017 angajatorul i-ar fi propus, în legătură cu certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă seria CN nr. 255378 și a programului individual de reabilitare și incluziune socială seria CN nr. 255378, să fie transferat în funcția de medic chirurg secția consultativă, având în vedere recomandările de evitare a suprasolicităților fizice și emoționale, a lucrului nocturn și a poziției ortostatice de lungă durată. Astfel, dat fiind faptul că nu a acceptat transferul într-o altă funcție, IMSP Spitalul Raional Nisporeni a decis de a-l concedia din funcția de medic chirurg, în care a activat 30 de ani.

Consideră că ordinul nr. 207P din 03 iulie 2017 este ilegal, discriminatoriu și pasibil de a fi anulat, or, în art. 86 alin. (1) lit. d) din Codul muncii se stipulează expres că desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă se face în conformitate cu certificatul medical și nu cu certificatul de dizabilitate. Într-adevăr, prin certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă seria CN nr. 255378 din 14 decembrie 2016, i s-a acordat fără termen grad de XXXXX. Conform raportului pentru determinarea dizabilității și capacității de muncă la adulți nr. 1064 din 14 decembrie 2016 a Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de muncă, s-a stabilit că are probleme XXXXX și nu este înlăturat de a practica XXXXX.

Reclamantul a invocat că pârâtul eronat a confundat certificatul de dizabilitate cu certificatul medical, care servește drept temei de concediere din motivul că salariatul nu corespunde funcției deținute sau muncii prestate din cauza stării de sănătate, concluzie ce survine în urma examenului medical periodic, testării psihologice și după caz, examenului medical extraordinar. De asemenea, angajatorul era obligat să prezinte probe că anume starea de sănătate a salariatului în conformitate cu certificatul medical îl împiedică să-și îndeplinească corespunzător obligațiile de serviciu.

Ion Angheluță a susținut că starea de dizabilitate nu-l împiedică să-și exercite atribuțiile de serviciu, lucrează în cabinet, având utilaje și echipamente medicale moderne, care nu sunt grele și respectiv, în timpul activității sale nu depune eforturi mari.

Reclamantul a afirmat că anterior a mai fost sancționat disciplinar cu avertisment, ordinul IMSP Spitalul Raional Nisporeni nr. 412P din 28 decembrie 2016 fiind anulat prin hotărârea din 29 iunie 2017 a Judecătoriei Ungheni, sediul Nisporeni, motiv din care a avut neînțelegeri cu administrația spitalului și a fost în final eliberat din funcție.

A specificat că la 24 iulie 2017 s-a adresat cu cerere prealabilă Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al RM, solicitând intervenția în anularea ordinului nr. 207P din 03 iulie 2017, la 24 august 2017 primind răspuns că în caz că nu este de acord cu ordinul de concediere, este în drept să se adrese în instanța de judecată.

Ion Angheluță a solicitat anularea ordinului nr. 207P din 03 iulie 2017 a IMSP Spitalul Raional Nisporeni „Cu privire la concedierea medicului chirurg Ion Angheluță”, restabilirea în funcția de medic chirurg al IMSP Spitalul Raional Nisporeni, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în sumă de 45 757 de lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 de lei.

Prin hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, acțiunea depusă de către Ion Angheluță a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ion Angheluță și a fost menținută hotărârea din 08 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central.

Instanțele de judecată au concluzionat că ordinul nr. 207P din 03 iulie 2017 a fost emis cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, lui Ion Angheluță fiindu-i propus transferul la o altă muncă și anume, cea de medic chirurg în secția consultativă, ținându-se cont de capacitățile acestuia corespunzător stării de sănătate

și de recomandările Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă. Prin urmare, în lipsa acordului lui Ion Angheluță privind transferul din secția chirurgie în secția consultativă ca medic chirurg, contractul individual de muncă a fost desfăcut în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. x) din Codul muncii - refuzul salariatului de a fi transferat la o altă muncă pentru motive de sănătate, conform certificatului medical.

La data de 01 noiembrie 2018, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Ion Angheluță a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 08 mai 2018 a Judecătoriei Ungheni, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii sau restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, precum și au aplicat și interpretat eronat normele de drept material.

Consideră că recomandările din raportul pentru determinarea dizabilității și capacității de muncă la adulți nr. 1064, întocmit la 14 decembrie 2016 de Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, nu afectează exercitarea atribuțiilor ce-i revin potrivit fișei postului, cu atât mai mult că nu au fost înregistrate abateri disciplinare sau plângeri din partea pacienților în acest sens, fapt ce denotă capacitatea și aptitudinea lui de a activa în continuare în funcția de medic chirurg.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a dat apreciere faptului că angajatorul cunoștea că beneficiază de pensie de dizabilitate și că dispune de certificatul respectiv începând cu 23 decembrie 2009, însă abia după eliberarea certificatului de dizabilitate și capacitate de muncă seria CN nr. 255378 din 14 decembrie 2016, IMSP Spitalul Raional Nisporeni a decis că nu mai corespunde funcției deținute începând cu luna iunie 2017, fiind propus un alt loc de muncă. Deci, rezultă că începând cu anul 2009 și până în anul 2017 a corespuns funcției de medic chirurg, iar după jumătate de an de la eliberarea certificatului de dizabilitate și capacitate de muncă, în care se indică aceleași recomandări și concluzii referitor la capacitățile sale profesionale, deja nu mai corespunde cerințelor acesteia. Prin urmare, este cert faptul că ordinul de concediere este discriminatoriu și ilegal.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Angheluță nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Angheluță asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Angheluță, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Angheluță se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Maria Gervas

Iurie Bejenaru